

Abstrakt

Tato práce se zabývá otázkou, zda insolvenční právo efektivně snižuje náklady úpadku v kontextu insolvenčního řízení obchodních korporací. Autor nejprve vymezuje ekonomické základy insolvenčního práva a zdůrazňuje jeho cíl jako dosažení maximalizace poměrného uspokojení věřitelů. První kapitola se věnuje úvodním souvislostem insolvenčního řízení a klade důraz na ekonomický pohled, který chápe insolvenční řízení jako nástroj pro přesun reziduálního nároku ze společníků na věřitele za co nejnižších nákladů. Náklady za využití tohoto nástroje autor označuje za náklady úpadku. Druhá kapitola popisuje jednotlivé druhy nákladů civilního řízení a jejich vztah k insolvenčnímu řízení. Dále se autor v kapitole zabývá přímými a nepřímými náklady úpadku, přičemž za nejvýznamnější přímé náklady úpadku jsou identifikovány náklady na odměnu insolvenčního správce a náklady na využití externích poradců. Třetí kapitola popisuje postavení insolvenčního správce a jeho roli v insolvenčním řízení, včetně způsobu jeho odměňování. Autor analyzuje, zda nastavený výpočet odměny insolvenčního správce se vypořádává s problémem pána a správce a motivuje správce k přijímání optimálních rozhodnutí. Ve čtvrté kapitole autor popisuje rozdíl mezi základními a mimořádnými činnostmi insolvenčního správce. Dále kapitola čtvrtá popisuje, jakým způsobem může insolvenční správce dosáhnout přesunu nákladů na tyto činnosti na majetkovou podstatu. V závěru kapitoly čtvrté autor analyzuje argumenty insolvenční správkyně pro schválení nákladů na externí poradce z jedné živé insolvenční kauzy.

Klíčová slova:

Náklady úpadku; Insolvenční řízení; Insolvenční právo; Odměna insolvenčního správce; Náklady na externí poradce; Přímé a Nepřímé náklady úpadku